

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๕ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สมุทรปราการ เขต ๑ เกี่ยวกับการเปิดเผยพยานเอกสาร

ผู้อุทธรณ์ : นางสาววารี มฤคทัต
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สมุทรปราการ เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาววารี มฤคทัต ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ
โรงเรียน - มีบันทึก ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ คัดค้านการเปิดเผยบัญชีรับจ่ายเงินค่าหนังสือเรียนระหว่างปี
๒๕๕๓-๒๕๕๔ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
๒๕๕๓-๒๕๕๔

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ (สพป. สมุทรปราการ
เขต ๑) มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๔๔/๑๐๗๑ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งไม่รับฟังคำ
คัดค้าน โดยให้เหตุผลว่า ผู้ให้ถ้อยคำและนำส่งพยานหลักฐานต่างๆ ย่อมต้องรับผิดชอบในความถูกต้อง
ของข้อมูล และภายหลังการสอบสวนแล้วเสร็จหน่วยงานสามารถเปิดเผยให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจสอบ
ความถูกต้องของข้อมูลได้เช่นกัน กรณีไม่เข้าเหตุยกเว้นไม่ให้มีการเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน
ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่ สพป.สมุทรปราการ เขต ๑ ได้จัดส่งมา
และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้แทน สพป.สมุทรปราการ เขต ๑ แล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า
สพป.สมุทรปราการ เขต ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
นางสาว ก. ผู้อำนวยการโรงเรียน - ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์ไม่โปร่งใสในเรื่องการยืมเงินของราชการ
คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้เรียกผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นครูในโรงเรียน - ไปให้ถ้อยคำ พร้อมจัดส่งพยาน

คำวินิจฉัย ที่ สค ๘๕ /๒๕๕๔

เอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งเอกสารบัญชีรับจ่ายการจำหน่ายหนังสือและอุปกรณ์การเรียน ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๔๗-๒๕๔๙ ไปประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนฯ ต่อมาเมื่อ การสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเสร็จสิ้น สพป.สมุทรปราการ เขต ๑ ได้มีคำสั่งให้ นางสาว ก. ชดใช้ค่าเสียหายในความรับผิดชอบทางละเมิด เมื่อนางสาว ก. ทราบผลการพิจารณาได้มี หนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการ สพป.สมุทรปราการ เขต ๑ ใช้สิทธิขอบัญชีรับ จ่ายเงินค่าหนังสือเรียน ระหว่างปี ๒๕๔๗-๒๕๔๙ ซึ่งเป็นพยานเอกสารในการสอบสวนข้อเท็จจริงความ รับผิดชอบทางละเมิดที่ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนคลองแสนสุข เป็นผู้เสนอพยานเอกสาร ดังกล่าว โดยให้เหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารว่า เพื่อนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์ การฟ้องคดีอาญา การฟ้องศาลปกครอง ต่อไป

สพป. สมุทรปราการเขต ๑ พิจารณาคำขอข้อมูลดังกล่าวแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็น บุคคลที่อาจได้รับผลกระทบประโยชน์ได้เสียหากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๔๙/๖๔๙ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แจ้งสิทธิในการเสนอคำคัดค้าน ตามมาตรา ๑๗ แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ได้มีบันทึก ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการ สพป. สมุทรปราการเขต ๑ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่า บัญชีรับจ่ายเงินค่าหนังสือ เรียนระหว่างปี ๒๕๔๗-๒๕๔๙ เป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้จัดทำขึ้นเพื่อเตือนความจำและควบคุมการ ปฏิบัติงานด้านการเงินที่ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเท่านั้น มิได้เป็นเอกสารราชการที่ผู้อุทธรณ์ต้อง รับรองในหน้าที่ และผู้อุทธรณ์ได้ให้ถ้อยคำและส่งมอบเอกสารดังกล่าวต่อคณะกรรมการในฐานะพยาน ในการสอบสวน ผู้อุทธรณ์มิใช่ผู้ร้องเรียนกล่าวโทษนางสาว ก. ผู้อุทธรณ์จึงควรได้รับความคุ้มครอง ถ้อยคำพยานมิให้ต้องได้รับภัยหรือความไม่ชอบธรรมอันเกิดจากการให้ถ้อยคำนี้ ซึ่งรวมถึงการไม่ เปิดเผยถ้อยคำพยานที่อาจเป็นผลร้ายแก่ตัวผู้อุทธรณ์ด้วย ผู้อุทธรณ์เห็นว่าจากการให้ถ้อยคำต่อ คณะกรรมการสอบสวนฯ ที่ผ่านมามีอาจทำให้นางสาว ก. ไม่พอใจที่ผู้อุทธรณ์เข้าให้ถ้อยคำจนถูก คณะกรรมการสอบสวนฯ พิจารณาโทษในทางที่เป็นผลร้ายแก่นางสาว ก. และนางสาว ก. อาจนำ ข้อมูลดังกล่าวมากลั่นแกล้งร้องเรียนผู้อุทธรณ์ได้ในภายหลัง

สพป. สมุทรปราการเขต ๑ พิจารณาคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่า ผู้ให้ถ้อยคำ และนำส่งพยานหลักฐานต่างๆ ย่อมต้องรับผิดชอบในความถูกต้องของข้อมูล และภายหลังการสอบสวน แล้วเสร็จหน่วยงานสามารถเปิดเผยให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลได้เช่นกัน กรณีไม่ เข้าเหตุยกเว้นไม่ให้มีการเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านไปยังคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่า นอกเหนือจากเหตุผลที่ผู้อุทธรณ์แจ้งคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลแล้ว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๘๕ /๒๕๕๔

ข้อมูลดังกล่าวยังเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ (๒) และการสอบสวนในเรื่องนี้น่าจะยังไม่แล้วเสร็จและยังไม่เป็นที่ยุติ ดังนั้น หากมีความจำเป็นต้องสอบสวนในเรื่องนี้เพิ่มเติมอีก ย่อมไม่มีใครประสงค์ให้ถ้อยคำในฐานะพยาน เนื่องจากอาจได้รับผลร้ายจากการให้ถ้อยคำหรือนำส่งเอกสารต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ ประกอบกับนางสาว ก. เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน - หลายปี ทำให้มีอิทธิพลและบารมีในโรงเรียนนี้อยู่มาก ข้าราชการชั้นผู้น้อยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อยู่ด้วยความหวาดระแวงและเกรงกลัวอิทธิพล ดังนั้น เมื่อการสอบสวนในเรื่องนี้ยังไม่ถึงที่สุดจึงไม่ควรให้มีการเปิดเผยถ้อยคำ หรือเอกสารหลักฐานในการสอบสวน เนื่องจากจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจา รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นครูในโรงเรียน - ได้รับการแต่งตั้งให้ดำเนินการจำหน่ายหนังสือให้กับนักเรียนในโรงเรียน โดยเงินการจำหน่ายหนังสือเป็นเงินนอกงบประมาณ กำไรที่ได้จากการขายจะนำมาใช้จ่ายภายในโรงเรียน ในการจำหน่ายหนังสือเรียน รายรับรายจ่ายเฉพาะหนังสือที่กระทรวงเป็นผู้พิมพ์ ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้รับผิดชอบเก็บรักษาเงินไว้ และในบางครั้งผู้อุทธรณ์ได้มีการสำรองเงินส่วนตัวออกค่าใช้จ่ายไปก่อน ผู้อุทธรณ์เกรงว่าจะลืมจึงได้จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินไว้เพื่อเตือนความจำ

ส่วนกรณีที่ สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิดนางสาว ก. อดีตผู้อำนวยการโรงเรียน - นั้น สาเหตุไม่ได้เกิดจากบัญชีดังกล่าว แต่เกิดจากมีผู้ร้องเรียนนางสาว ก. ว่าไม่ทำการล้างหนี้ที่นางสาว ก. ให้ครูในโรงเรียนทำการยืมเงินราชการไปดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการให้เปิดเผยบัญชีรับจ่ายเงินค่าหนังสือเรียนระหว่างปี ๒๕๔๗-๒๕๔๙ ที่จัดส่งให้คณะกรรมการสอบสวนฯ เพราะเกรงว่านางสาว ก. จะนำบัญชีดังกล่าวไปกลั่นแกล้งตน

ผู้แทน สพป.สมุทรปราการ เขต ๑ ชี้แจงด้วยวาจา รับฟังได้ว่านางสาว ก. ผู้อำนวยการโรงเรียน - (ในขณะนั้น) ถูกร้องเรียนจากครูในโรงเรียน - จำนวน ๔ คน ว่ามีพฤติกรรมทุจริตเรื่องการเงินโดยบังคับให้ครูในโรงเรียนยืมเงินราชการและเอาไปมอบให้นางสาว ก. ในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเอง โดยที่ครูที่ยืมเงินไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการ เมื่อสัญญาเงินถึงกำหนดล้างหนี้ ผู้อำนวยการโรงเรียนก็ไม่ได้ดำเนินการใดๆ ในการล้างหนี้ ส่งผลให้ผู้ยืมเงินเดือดร้อน

สพป.สมุทรปราการ เขต ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อกรณีข้อร้องเรียนดังกล่าว ผลการสืบสวนปรากฏว่ามีมูล สพป.สมุทรปราการ เขต ๑ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง โดยคณะกรรมการชุดดังกล่าวเห็นว่านางสาว ก. กระทำการทุจริตจริง

คำวินิจฉัย ที่ สค ๘๕ /๒๕๕๔

เห็นสมควรลงโทษปลดออก สพป.สมุทรปราการ เขต ๑ ได้รายงานไปยังคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ (อ.ก.ค.ศ เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑) อ.ก.ค.ศ เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ พิจารณาเห็นชอบตามที่เสนอ สพป.สมุทรปราการ เขต ๑ จึงได้รายงานไปยังคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ) ก.ค.ศ. พิจารณาเห็นสมควรลงโทษไล่ออก

เมื่อนางสาว ก. รับทราบคำสั่งได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ก.ค.ศ.พิจารณาอุทธรณ์พิจารณาเห็นว่า นางสาว ก. มีการทำผิดระเบียบ และก่อความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง แต่ในส่วนของความทุจริตยังไม่แน่ชัดว่าเป็นทุจริตจริงหรือไม่ เนื่องจากเอกสารการเงินมีการแก้ไข แต่ไม่ชัดเจนว่าผู้ใดเป็นผู้แก้ไข จึงพิจารณาให้ลดโทษเป็นปลดออกจากราชการ และมีคำสั่งให้ สพป.สมุทรปราการ เขต ๑ แจ้งความดำเนินคดี พร้อมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแก่นางสาว ก. ซึ่งนางสาว ก. เมื่อได้รับทราบผลการพิจารณาได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง

ในด้าน สพป.สมุทรปราการ เขต ๑ เมื่อได้ทราบคำสั่งได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และแจ้งความดำเนินคดีแก่นางสาว ก. โดยขณะนี้การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และรายงานให้ผู้มีคำสั่งแต่งตั้งทราบแล้ว และเนื่องจากกรณีนี้ใกล้สิ้นสุดอายุความตามที่กฎหมายกำหนด สพป.สมุทรปราการ เขต ๑ จึงได้ออกคำสั่งให้นางสาว ก. ชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการเป็นจำนวนเงิน ๕๕,๙๐๒ บาท ซึ่งนางสาว ก. ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และสพป.สมุทรปราการ เขต ๑ ได้รายงานผลการสอบสวนไปยังกรมบัญชีกลาง พร้อมแนบหนังสืออุทธรณ์ของนางสาว ก. ไปประกอบการพิจารณาด้วย โดยในขณะนี้อยู่ระหว่างรอผลคำวินิจฉัยของกรมบัญชีกลาง ส่วนกรณีที่นางสาว ก. ถูกพิจารณาลงโทษปลดออกจากราชการนั้น ไม่เกี่ยวข้องกับเอกสารบัญชีรับจ่ายเงินค่าหนังสือเรียนซึ่งผู้อุทธรณ์ส่งมอบให้คณะกรรมการสอบสวนฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บัญชีรับจ่ายเงินค่าหนังสือเรียนระหว่างปี ๒๕๕๗-๒๕๕๙ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด จากการตรวจดูเอกสารดังกล่าวแล้ว พบว่าเป็นเอกสารที่บันทึกการรับและจ่ายเงินว่าวันที่ใด เดือนใด มีการรับฝากเงินที่เกี่ยวกับแบบเรียนและวัสดุอุปกรณ์การเรียนอะไรบ้าง และได้จ่ายเงินเป็นค่าอะไรบ้าง หรือให้กับใครไปบ้าง โดยมีลักษณะเป็นการบันทึกต่อเนื่องกันไป ซึ่งในเอกสารดังกล่าวไม่มีข้อความเกี่ยวกับการให้ถ้อยคำพยาน หรือมีข้อความไม่เหมาะสม หรือมีข้อความที่อาจเป็นการดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาทบุคคลใด ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๘๕ /๒๕๕๔

๑. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นหรือไม่ และจะสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้หรือไม่ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้จัดทำขึ้นเพื่อเตือนความจำ และความสะดวกในการปฏิบัติงานไม่ใช่เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องรับรองในหน้าที่ และการเปิดเผยพยานเอกสารให้บุคคลอื่นรับรู้ อาจเป็นผลร้ายต่อผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพยานในเรื่องนี้รวมทั้งผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

กรณีนี้เห็นว่า แม้ผู้อุทธรณ์จะอ้างว่าได้จัดทำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ขึ้นเองเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน ไม่ใช่เอกสารที่ต้องรับรองในหน้าที่ แต่ข้อมูลนั้นเกี่ยวข้องกับงานหรือกิจกรรมของโรงเรียนที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่อยู่ รวมทั้งการไปเป็นพยานของผู้อุทธรณ์ในการสอบสวนกรณีความรับผิดชอบทางละเมิดของนางสาว ก. ก็ไปในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งปฏิบัติงานอยู่ที่เดียวกันกับนางสาว ก. มิใช่ไปเป็นพยานโดยทางส่วนตัว ประกอบกับเมื่อพิจารณาจากเนื้อหาของเอกสารดังกล่าวแล้วเห็นว่าไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ส่งมอบให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ คือ สพป.สมุทรปราการ เขต ๑ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ตลอดจนเมื่อขังน้ำหนักระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า แม้ประเด็นที่นำไปสู่การลงโทษนางสาว ก. ไม่ได้อาศัยข้อมูลจากเอกสารของผู้อุทธรณ์เป็นหลัก แต่การให้นางสาว ก. มีโอกาสได้ตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ก็ยังเป็นสิ่งจำเป็นในการให้ความเป็นธรรมแก่นางสาว ก. และเป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน ดังนั้น ถึงแม้ผู้อุทธรณ์จะแสดงเจตนาไม่ประสงค์ให้นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่นางสาว ก. ได้

๒. การเปิดเผยบัญชีรับจ่ายเงินค่าหนังสือเรียนระหว่างปี ๒๕๔๗-๒๕๔๘ จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ การดำเนินการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิดของนางสาว ก. ในชั้นของ สพป.สมุทรปราการ เขต ๑ ได้ดำเนินการเป็นข้อยุติ โดยมีคำสั่งให้นางสาว ก. ชดใช้ค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดต่อ สพป.สมุทรปราการ เขต ๑ แม้ในภายหลังนางสาว ก. ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และขณะนี้เรื่องอยู่ในระหว่างการพิจารณาของกรมบัญชีกลางก็ตาม แต่การเปิดเผยเอกสารบัญชีรับจ่ายเงินค่าหนังสือเรียนไม่น่าจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาอุทธรณ์คำสั่ง เพราะข้อมูลดังกล่าวเป็นรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับจ่ายเงิน และปรากฏในสำนวนการสอบสวนของ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๘๕ /๒๕๕๔

คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดอยู่แล้ว ดังนั้น การเปิดเผยจึงไม่ทำให้เกิดปัญหากระทบกับพยานหลักฐานอื่นๆ หรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้อย่างไร

จากข้อเท็จจริงและผลการพิจารณาดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถอ้างมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นเหตุในการที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ก็ไม่ได้ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ยังเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่นางสาว ก. ซึ่งเป็นผู้ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์การที่ สปป.สมุทรปราการ เขต ๑ มีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายขจิตภัย บุรุษพัฒน์

หัวหน้าคณะที่ ๑

นางแนนน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศาวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๘๕ /๒๕๕๔

นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล

กรรมการ

นายชั่งทอง โอภาสศิริวิทย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔